

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Kim İnsanların Gücenmesini Göze Alarak Allah’ın Rızasını Gözetirse, Allah Ondan Razi Olur ve İnsanları da Ondan Razi Eder.”

Allah’ın kendilerine lütfettiği hidayet sayesinde liderler oldular, Allah’ın şeriatına ve Peygamberleri Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in sünnetine tabi olarak dünyanın her yerinde insanların yollarını aydınlatan İslam’ın öncüleri oldular, göklerde İslam’ın bayrağını dalgalandırdılar ve bu kâinatı yaratan ve ona şekil veren (Musavvir) Allah’ın hükümlerinin gölgesi dışında güzel bir hayatın olmadığını ilan ettiler. Allah’ın Kitabı’na ve Peygamberinin sünnetine sınıksız sarılan, Kur’an ve sünnetin getirdiği hükümlerle hükmeden bir devletin gölgesinde yaşayan ve asla sapmayan, böylece düşmanları onlardan korkan ve onlar için bin bir hesap yapan Müslümanların hali işte böyleydi.

Ancak İslam’ın hükümlerinin uygulanmasının sağlam bir kalesi olan Hilafet Devleti alaşağı edilip yıkılınca, ümmetin bünyesine, İslam düşmanlarının son derece büyük bir kin ve sinsilikle yaymaya ve ekmeye çalıştıkları bir hastalık olan tehlikeli bir salgın hastalık yayıldı; çünkü (İslam düşmanları) ümmeti askeri olarak yenemeyip birbiri ardına yenilgiler yaşayınca bu (salgın hastalığı) yaydılar. Zira bu onların (İslam düşmanları), sayesinde İslam’ı ve Müslümanları baltalamaya çalıştıkları fasit ve ifsat olmuş mefhumlarının hastalığıdır.

Bu savaş, silahları, yok edilmeden önce ortadan kaldırılması gereken bir düşman olarak İslam hadaratının altını oymaya çalışan Batılı mefhumlar olan bir savaştır; işte bu, bir varoluş ve yok oluş savaşıdır.

Ne yazık ki Müslümanların durumu, kendilerini ve dünyayı yücelten ve onları cehaletin karanlıklarından İslam’ın nuruna, adaletine ve emniyetine kavuşturan dinleri sayesinde dünyaya liderlik etmelerinin ardından bugün olduğu gibi şaşkın, yolunu kaybetmiş ve vahşi hayvan ve sırtların yemi haline gelmiştir; zira Müslümanlar düşmanlarına tabi olmaya ve onların mefhumlarına göre yaşamaya başladılar ki böylece dinlerinin mefhumlarını terk ederek kertenkele deliğine girdiler!

Onların dostları sadece Allah oldu ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmadılar; dolayısıyla onlar, dünya ve içindekilere önem vermediler, onları satıp ahireti satın aldılar, Allah için hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadılar, babaları, evlatları ve kardeşleri bile olsa Allah’a ve Rasulü’ne düşman olanlara düşman oldular, Allah’ın diniyle savaşan herkesten uzak durdular, onları dost edinmediler ve onları sevmediler, Allah’ın kelimesini yüceltmek için savaşlara öncülük ettiler ve bu savaşlarda küfür üzere olan kavimleriyle savaştılar ve onları düşman olarak gördüler. Ancak mefhumların netliği bulanıklaştı, saflığı kirlendi ve onlara, Müslümanları dinlerinin sıhhati ve ayrıcalıklığı noktasında şüphe uyandırmaya iten garip mefhumlar karıştı. Böylece zahirinde adalet, güvenlik ve güzellik mefhumlarının olduğu, batının da ise aşağıdaki zehirli okların ve mızrakların olduğu bir atmosfer hakim oldu:

“Hoşgörü”, “bir arada yaşama” ve “insanlık”... her şeyin ötesine geçen başlıklar oldu; dolayısıyla ırk, renk, hatta din bile yoktu ki böylece İslam da diğerleri gibi hak olmayan ve kendi dışındaki de batıl olmayan bir din olsun.

Bu aldatıcı başlıklar yaygınlaştı; dolayısıyla Müslüman, zihinleri Batı medeniyetinin mefhumları tarafından ele geçirilen ve bu mefhumların empoze edildiği gruptan ayrılmamaya çalışarak dininin hükümlerine aykırı bile olsa çevresindekileri memnun etmeye çalıştı. Dolayısıyla ne pahasına olursa olsun Rabbini razı etmekten vazgeçip Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in kavlini görmezden gelerek insanları hoşnut etmeye çalıştı. **“Kim insanların gücenmesini göze alarak Allah’ın rızasını gözetirse, Allah ondan razı olur ve insanları da ondan razı eder. Kim de Allah’ın gücenmesini göze alarak insanların rızasını gözetirse, Allah ona gücenir ve insanları da ondan gücendirir.”** [İbn Hibban rivayet etti.]

Peki nasıl olur da bir Müslüman, Aziz Kitabı’nda şöyle buyuran Rabbiyle olan ahdini bozabilir ki: **“Kim de Allah’ın gücenmesini göze alarak insanların rızasını gözetirse, Allah ona gücenir ve insanları da ondan gücendirir.”** [İbn Hibban rivayet etti.]

Rabbin Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şahit olduk, dediler?” [Araf 172]

Nasıl olur da sadece Allah'a ibadet etmeyi bırakıp ondan yüz çevirir de dünya ve dünyanın cazibeleri onu meşgul edebilir?! Nasıl olur da içinde Rabbinin öfkesi olduğu halde insanların rızasını kazanmak için Allah'a şirk koşabilir?!

Oysa Allah, kullarından kendisinin tek Rableri olduğuna, O'nun ortağı olmadığına dair söz almıştır. Peki لا إله إلا الله "Allah'tan başka ilah yoktur") kelimesinin anlamı nedir? Onun anlamı, Allah bizi yarattı, ne pahasına olursa olsun yalnızca O'na ibadet eder ve O'nun dışında hiç kimseye ibadet etmeyiz değil midir?! Onun (Allah'tan başka ilah yoktur) anlamı, şayet söz konusu olan Allah'a itaat ve O'nu razı etmek ise, nefsin arzularını ve hayatın cazibelerini terk ederiz demek değil midir?! Onun anlamı, mutluluğu asla Allah'ın öfkelenmediği şeylerde aramayacağız demek değil midir?! Buna göre bizler, bu dünya hayatında Allah'ın koyduğu ve belirlediği şeylere hareket etmemiz gerekiyor ki böylece ibadetlerimiz sadece O'nun için olsun, O'na karşı sadık ve muhlis olalım ve O'ndan razı olalım. Ayrıca Allah'ın emrettiği ve yasakladığı her şeyi tasdik etmememiz geriyor ki ihlasımız sadece namaz kılmakla, oruç tutmakla ve Hacca gitmekle sınır kalmasın; ama bizler ilişkilerimizde Allah'ın emir ve yasaklarını terk ederek, faizi mubah sayarak, çıplaklık, zina ve ahlaksızlık gibi yaygın olan günahlara karşı sessiz kalmanın yanı sıra münkere karşı da sessiz kalarak bunların kişisel özgürlükler kapsamına girdiği şeklinde kendimizi temize çıkarıyoruz; oysa herkes, kendi elleriyle işlemiş olduklarından dolayı Allah'ın huzurunda hesap verecek ve şüphesiz sadece Allah onu hesaba çekecektir; zira kişi, iyiliği emredip kötülükten sakındırmaya çalışan herkesi, işgüzar, kendisini ilgilendirmeyen şeylere müdahale eden ve hoşuna gitmeyen şeyleri işitmeyi hak eden kimseler olarak nitelendiriyor. Bu ise yozlaşmayı yaymak için çalışan ve ona karşı sessiz kalan bir kültürdür. Dahası İslam ümmetinin Allah'a imandan sonra en belirgin özelliği olan iyiliği emredip kötülükten sakındırmayı ortadan kaldırmak isteyen bozuk mefhumlardır. **“Siz insanlar arasında çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Marufu emredersiniz, münkeri nehyedersiniz ve Allah'a inanırsınız.”** [Âl-i İmran 110]

Allah'ın kanununun hayatımızdan uzaklaştırılmasından, insan yapımı bu kanunlarla yönetilmemizden ve dünyaya hükmeden, Müslümanlara kendi yönetimini dayatan ve Müslümanların aralarında Rablerinin kanunlarını uygulayan Hilafetlerini kaldıran Batı medeniyetinden daha büyük bir kötülük var mı acaba?!

Dinimiz bizi, sadece İslam'ı yaşamaya teşvik etmiştir; çünkü insanların huzur içinde yaşamasını garanti eden sadece İslam'dır. Çünkü İslam, Allah'ın kullarına gönderdiği bir rahmettir. **“Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir ışık verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu? İşte kâfirlere yaptıkları böyle süslü gösterilmiştir.”** [En'am 122] Dolayısıyla her kim izzet ve şeref istiyorsa, bunları İslam'dan başkasında aramasın; her kim de yaratıcısına karşı sadık ve dine yardımcı olmak istiyorsa, bu kokuşmuş Batı medeniyetinin fırtınalarına kapılmasın, onun zayıf zaferlerinden etkilenmesin ve onların başarılı olduğunu da sanmasın; zira savaş hala devam etmektedir. Her kim kurtulmak, Rabbinin rızasını ve cennetini kazanmak istiyorsa, engel olanlar, vakıalar ve gaflet içinde olanlar onu yıldırmasın; aksine sadece dinlerinin sancağını yükseltmek ve Rablerinin rızasını kazanmak isteyerek muhlis bir şekilde çalışanlarla birlikte ciddi ve samimi olarak çalışsın, Allah'a tevekkül etsin, O'ndan sebat ve destek istesin ve dört gözle zaferi beklesin; işte o zaman Allah'ın izniyle zaferi yakında görecektir.

“Şüphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.” [Mümin 51]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Zinet es-Sâmit**